

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobkyně **B. K.**, zastoupené Jiřím Jandou, advokátem se sídlem Náchod, Kamenice 155, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 17.3.2011, o **invalidní důchod**,

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. České republice se náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á**.

IV. Odměna právního zástupce žalobkyně Jiřího Jandy, advokáta **se p ř i z n á v á** v částce **1.920,- Kč**, která bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované České správy sociálního zabezpečení (dále jen žalovaná) ze dne 17.3.2011 číslo X byly zamítnuty námitky žalobkyně a rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 23.12.2010 bylo potvrzeno.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně včas žalobu, v níž nesouhlasila s napadeným rozhodnutím, jelikož její zdravotní stav je velmi špatný, není schopna pracovat. Poukazovala na to, že výsledky lékařských vyšetření v Polsku prokazují další zhoršení zdravotního stavu. Navrhovala proto, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a aby jí byl nadále poskytován invalidní důchod.

Žalovaná navrhla vzhledem k výsledkům řízení zamítnutí žaloby.

K žádosti žalobkyně soud ustanovil žalobkyni advokáta Jiřího Jandu, a to usnesením z 12.12.2011.

Krajský soud zjistil, že žalovaná rozhodnutím ze dne 23.12.2010 odňala žalobkyni od 1.2.2011 invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) zák.č. 155/95 Sb. V odůvodnění mimo jiné uvedla, že dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Šumperku ze dne 2.11.2010 již není žalobkyně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 25%.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 17.3.2011, dále rozhodnutím ze dne 23.12.2010, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR) v Ostravě ze dne 5.10.2011 a srovnávacím posudkem PK MPSV ČR v Hradci Králové ze dne 20.3.2012, obsahem dávkového spisu, posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Šumperku. Poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z výše citovaných posudků posudkových komisí MPSV ČR, jakož i připojeného posudkového a dávkového spisu žalobkyně, vzal krajský soud v daném případě za prokázáno, že v průběhu řízení na Okresní správě sociálního zabezpečení v Šumperku při kontrolní lékařské prohlídce dne 2.11.2010 proběhlo jednání, u něhož byla žalobkyně posouzena jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, avšak pokles její pracovní schopnosti byl ohodnocen pouze 25%. Na základě tohoto pak vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 23.12.2010, jímž žalobkyni odňala invalidní důchod od 1.2.2011.

V podaných námitkách potom žalobkyně zejména poukazovala na to, že její zdravotní stav se stále zhoršuje a přes prodělané operace není schopna pracovat.

Dle posudku o invaliditě ze dne 24.2.2011 vypracovaného ČSSZ – lékařskou posudkovou službou, pracoviště pro námitkové řízení, byla žalobkyně posouzena jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, tedy se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XV, odd. B, pol. 8, písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a míra poklesu pracovní schopnosti byla určena na 15%. Lékař dospěl k závěru, že rozhodující příčina (stav po implantaci TEP levého kyčelního kloubu ze 17.12.2007 a pravého kyčelního kloubu ze

dne 12.5.2008) musí být navržena o 10 % vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu na celkových 25 %.

Žalovaná její námitky zamítla nyní přezkoumávaným rozhodnutím ze dne 17.3.2011.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jednalo o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek posudkové komise MPSV ČR Ostrava. Z posudku této komise ze dne 5.10.2011 krajský soud zjistil, že posudková komise vycházela ze spisové dokumentace obsažené v posudkovém spisu žalobkyně, a dále z lékařských nálezů revmatologů, internistů, ortopedů, traumatologů a radiologů, převážně v Polské republice. Vycházela rovněž z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Šumperku. Komise uzavřela, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po implantaci TEP obou kyčelních kloubů s dobrým pooperačním efektem a bolestivý syndrom páteře, přičemž žalobkyně je volně mobilní bez opory. Stav odpovídal příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb., kapitole XV, odd. B, pol. 8, písm. a), kdy z rozmezí 10-15% stanovila horní hranici 15% poklesu pracovní schopnosti. Jelikož komise přihlédla k bolestivosti páteře, zvýšila hodnocení o 10 % na celkových 25 %. Žalobkyně není schopna těžké fyzické práce s dlouhodobou chůzí, stáním, zvedáním a přenášením těžkých břemen, práce v nepříznivých povětrnostních podmínkách a ve vynucených polohách, je schopna svého předchozího pracovního zařazení v administrativě.

Vzhledem k výhradám žalobkyně, které vznesla u ústního jednání soudu dne 12.12.2011, kdy předložila další lékařskou zprávu, vyžádal krajský soud srovnávací posudek od PK MPSV ČR v Hradci Králové. Z tohoto posudku ze dne 20.3.2012 bylo zjištěno, že tato posudková komise považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti stav po totální náhradě kyčelních kloubů vlevo v r. 2007 a vpravo v r. 2008 pro displastické degenerativní onemocnění kloubů. U žalobkyně dle doložených odborných nálezů, včetně vyšetření při jednání, došlo oproti stavu před operací kyčelních kloubů k podstatnému zlepšení a stabilizaci zdravotního stavu, tím i k výraznému snížení procentního poklesu pracovní schopnosti. PK MPSV Hradec Králové posoudila pokles pracovní schopnosti žalobkyně zcela v souladu s posudkem referátu LPS OSSZ Šumperk i s posudkem posudkové lékařky ČSSZ při námitkovém řízení. Zdravotní postižení je funkčním dopadem nejvíce srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XV, odd. B, položce 8, písm. a) příl. k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti na 15 % (horní hranice procentního rozpětí), přičemž s ohledem na postižení páteře bylo navýšeno o 10 % na celkových 25 %. K datu vydání rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/1995 Sb., ve znění zák.č. 306/2008 Sb. Další lékařské nálezy předložila žalobkyně z měsíce března 2012, tedy rok po datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí. Nejedná se o invaliditu dle § 39 odst. 2 písm. a), b),

c) zák.č. 155/1995 Sb., v pl. znění. Při tomto zdravotním stavu může vykonávat lehkou fyzicky nenáročnou práci, převážně sedavého charakteru s možností změny pracovní polohy, bez nošení a zvedání těžkých břemen, bez dlouhých pochodů a stání, v klimaticky vhodném prostředí. Nálezy po datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ z března 2012 nemají vliv na posudkový závěr. Komise uzavřela, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 17.3.2011 nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb., ve znění zák.č. 306/2008 Sb.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, tedy k datu 17.3.2011.

Dle ust. § 38 zák. č. 155/95 Sb. v platném znění pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu. Dle ust. § 39 téhož zákona odst. 1 pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení je pojištěnec invalidní, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Dle odst. 3 pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Podle odst. 4 při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Dle odst. 5 se za zdravotní postižení pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. Podle odst. 6 za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního

stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odst. 7 je pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení [odstavec 4 písm. c)], jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Podle odst. 8 procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.

Krajský soud dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, to je k 17.3.2011 již nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo u ní o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu alespoň o 35%. Podmínky pro přiznání trvání invalidního důchodu prvního stupně žalobkyně přestala plnit, když dle posudku o invaliditě vypracovaného Okresní správou sociálního zabezpečení v Šumperku dne 2.11.2010, jakož i dle posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ dne 24.2.2011 a zejména dle posudků PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 5.10.2011 i v Hradci Králové ze dne 20.3.2012 nebyla invalidní, když pokles jejího pracovního potenciálu činil po navýšení pouze 25% (dle kap. XV, odd. B, pol. 8, písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.). Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaných posudků PK MPSV ČR, o jejichž úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Obě posudkové komise MPSV ČR, a to jak v Ostravě, tak i v Hradci Králové posuzovaly zdravotní stav žalobkyně ve složení posudkového lékaře a odborného lékaře z oboru ortopedie, tedy z oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobkyně. Rozhodující příčinou poklesu pracovního potenciálu u žalobkyně byl stav po totální náhradě kyčelních kloubů vlevo i vpravo pro displastické degenerativní onemocnění kloubů.

Krajský soud shodně se závěry posudků PK MPSV ČR v Ostravě i v Hradci Králové uzavírá, že k datu vydání rozhodnutí, to je k 17.3.2011 přestala být žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. a nešlo u ní o invaliditu dle § 39 odst. 1 téhož zákona, když pokles pracovní schopnosti dosahoval pouze 25%.

Pokud žalobkyně u ústního jednání soudu dne 12.12.2011 namítala, že došlo k dalšímu zhoršování jejího zdravotního stavu a že tudíž není schopna vykonávat žádné zaměstnání, soud poukazuje na ustanovení § 75 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož je povinen vycházet ze skutkového (tedy zejména zdravotního) a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu – žalované ČSSZ. Tímto datem je 17.3.2011. Pokud došlo ke změně tohoto stavu, zejména ve smyslu jeho zhoršování, měla by být věc řešena v novém řízení o přiznání invalidního důchodu.

K ústnímu jednání dne 4.6.2012 se zástupce žalobkyně omluvil dne 1.6.2012, omluva žalobkyně byla doručena teprve po ústním jednání dne 5.6.2012, avšak žalobkyně v ní souhlasila s jednáním bez své účasti.

Na základě výše uvedeného krajský soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního).

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů tohoto řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná ČSSZ toto právo ze zákona (ustanovení § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118 d/ zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění) nemá.

Odměna zástupci žalobkyně Jiřího Jandy, který byl žalobkyni ustanoven, byla stanovena dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za dva úkony právní služby po 500,-Kč, tj. 1.000,- Kč /příprava a převzetí věci, vyjádření ze dne 31.5.2012/, 2x náhrada hotových výdajů á 300,- Kč dle § 13 odst. 3, tj. 600,- Kč, tedy celkem 1.600,- Kč. Jelikož podle osvědčení o registraci Finančního úřadu v Broumově ze dne 20.12.2004 je zástupce žalobce plátcem DPH, náleží mu zvýšení o 20%, tedy o 320,- Kč. Celkem tedy náleží advokátovi odměna ve výši 1.920,- Kč, která mu bude proplacena ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 4. 6. 2012

**JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně**